

THE JJ BROTHERS

PORTAL TO JJ WORLD

A Feature Film Screenplay
Family Adventure / Fantasy · 105 min
Based on the JJ Brothers franchise · thejjbrothers.com

COMPLETE SCRIPT — ALL 4 PARTS

THE JJ BROTHERS: PORTAL TO JJ WORLD

A Feature Film – Screenplay Part 1 of 4

Format: Family Adventure / Fantasy · 105 min · Rated G/PG

Based on the JJ Brothers franchise · thejjbrothers.com

Deel 1 bevat: de complete film-outline (alle 3 aktes) + Akte 1 volledig uitgeschreven (pagina 1-28).

FULL MOVIE OUTLINE (3-ACT STRUCTURE)

ACT 1 – "THE REAL WORLD" (pag. 1–28)

- **Cold Open:** JJ World in gevaar – de Gouden Ster boven Sparkle City flikkert en dooft bijna. Guardian Nova stuurt een noodsignaal door het portaal. (*Mysterie: wie ontvangt het?*)
- **Meet the Brothers:** Jonna (12, blauw, de denker) en Jamie (9, rood, de doener) – net verhuisd naar het oude huis van hun overleden opa Joop. Mama werkt te veel, de broers voelen zich nergens thuis.
- **Emotionele kern:** Jamie mist opa het meest. Jonna probeert "de sterke" te zijn maar sluit zich af. De broers groeien uit elkaar – dit is de wond die de film moet helen.
- **De ontdekking:** Op zolder vinden ze opa's werkkamer: tekeningen van fantastische werelden, een sleutel met een 12-puntige gouden ster... en een deur achterin de kast die er gisteren nog niet was.
- **Plot Point 1 (pag. 25):** De deur opent – het PORTAAL. Jamie springt erdoor. Jonna heeft geen keus: hij springt achterna. **SMASH CUT TO JJ WORLD.**

ACT 2 – "JJ WORLD" (pag. 28–82)

- **Wonder:** Sparkle City in volle glorie... maar grijzer dan op opa's tekeningen. Ze ontmoeten **Sparky** (hun gids-pet) en Guardian Nova.
- **De onthulling:** Opa Joop was de eerste Portal Keeper. JJ World bestaat uit verhalen en verbeelding – en het sterft omdat "de verbinding" verbroken is. De Gouden Ster dooft.
- **De villain:** **Lord Grimbald** steelt kleur en verbeelding uit de werelden met zijn Grijs Mist. Zijn doel: de Gouden Ster zelf.
- **De quest:** Vind de 3 Sterfragmenten (in 3 van de 10 werelden: Pizza Peak, Frozen Falls, de Whispering Woods) vóór de Ster dooft.
- **Midpoint (pag. 55):** Eerste fragment gewonnen – maar Grimbald vangt Jamie. Jonna's grootste angst: zijn broertje verliezen, net als opa.
- **All Is Lost (pag. 75):** Jonna redt Jamie maar verliest de fragmenten aan Grimbald. **PLOT TWIST:** Grimbald is geen monster – hij was *Bram*, opa's beste vriend en mede-oprichter van JJ World. Toen opa terugkeerde naar de echte wereld en nooit meer kwam, werd Brams verdriet de Grijs Mist. Hij steelt geen verbeelding – hij probeert vast te houden wat hem verlaten heeft.
- **De donkerste nacht:** De broers, gestrand in de doovende wereld, praten eindelijk écht over opa. Jonna huilt voor het eerst. "Sterk zijn is niet niks voelen. Sterk zijn is het samen voelen."

ACT 3 – "THE GOLDEN STAR" (pag. 82–105)

- **Het inzicht:** De Ster wordt niet gevoed door fragmenten, maar door *gedeelde* verbeelding – twee of meer die samen geloven. Daarom heten het de JJ Brothers: het meervoud is de magie.
- **Climax:** Confrontatie in de Star Chamber. Geen gevecht dat Grimbald verslaat – maar een herinnering die Bram bevrijdt: opa's laatste

tekening, gevonden op zolder, was voor Bram. "Ik ben je nooit vergeten."

- **De Ster ontsteekt** – 12 gouden punten, kleur stroomt terug door alle 10 werelden. Bram wordt de nieuwe Guardian naast Nova.

- **Resolutie:** Terug thuis. Mama vindt de broers op zolder, samen lachend voor het eerst sinds de verhuizing. De sleutel gloeit in Jonna's zak.

- **Final shot / sequel hook:** In de Whispering Woods opent zich een tweede, onbekend portaal. Een schaduw stapt erdoor. **CUT TO BLACK.**

TITLE: THE JJ BROTHERS.

Soundtrack-architectuur (leidmotieven):

- **"Brothers' Theme"** – piano-duet, twee melodielijnen (blauw/rood) die pas in Akte 3 samensmelten tot één akkoord

- **"Opa's Lullaby"** – muziekdoosje, keert terug als de emotionele trigger van de twist

- **"Grimbal's Mist"** – lage cello's + omgekeerde (reversed) versie van Opa's Lullaby (*subtiele foreshadowing van de twist*)

- **"JJ World Overture"** – vol orkest, koper + kinderkoor

ACT 1 – VOLLEDIG SCRIPT

FADE IN:

1. EXT. SPARKLE CITY, JJ WORLD – NIGHT (COLD OPEN)

[CAMERA: Extreme wide aerial. Een sprankelende stad van torens in rood, blauw en groen onder een gigantische GOUDEN STER met 12 punten die aan de hemel hangt als een tweede maan.]

[LIGHTING: Warm goud van boven, magisch strooilicht. Maar aan de randen van het frame: grijze, kleurloze mist die langzaam naar binnen kruipt.]

[MUSIC: "JJ World Overture" – maar ijl, onvolledig, alsof het orkest instrumenten mist.]

De GOUDEN STER **FLIKKERT**. Eén van de twaalf punten dooft – als een kaars in de wind.

[CAMERA: Snelle crash-zoom omlaag, door wolken, langs torenspitsen, naar een balkon op de hoogste toren.]

GUARDIAN NOVA (leeftijdloos, mantel van sterrenlicht, ogen als kleine melkwegen) kijkt omhoog. Naast haar trilt SPARKY – een klein goudgeel wezentje met te grote oren.

GUARDIAN NOVA

Het gaat sneller dan ik dacht.

SPARKY

(klein stemmetje)

Hoe lang nog?

GUARDIAN NOVA

Dagen. Misschien minder.

Nova opent haar hand. Daarin: een piepklein licht, als een vuurvliegje van goud.

GUARDIAN NOVA (CONT'D)

Vind ze. De sleutel weet de weg.

[CAMERA: Het lichtje schiet omhoog, de lens IN – WHITE FLASH –]

SMASH CUT TO:

2. INT. VERHUISWAGEN – DAY

[LIGHTING: Hard, plat daglicht. Bewust kleurloos na de magie van scène 1 – de echte wereld voelt grijs.]

[MUSIC: Stilte. Alleen de brommende motor.]

[CAMERA: Krap two-shot op de achterbank tussen verhuisdozen.]

JONNA (12) – blauwe hoodie, koptelefoon om zijn nek, kijkt uit het raam. Naast hem JAMIE (9) – rood shirt, houdt een schoenendoos op schoot alsof er een schat in zit.

JAMIE

Jonna. Jonna. Jonnaaa.

JONNA

(zonder te kijken)

Wat.

JAMIE

Denk je dat opa's huis spookt?

JONNA

Nee.

JAMIE

Maar áls het spookt—

JONNA

Jamie. Het spookt niet. Opa is gewoon...

Stilte. Jonna maakt de zin niet af. Jamie kijkt naar zijn schoenendoos.

[CAMERA: Langzame push-in op de doos. Op het deksel, in kinderhandschrift: "OPA'S SPULLEN – NIET AANKOMEN (behalve Jamie)".]

Vooraan zit MAMA (38, moe maar warm), telefoon tussen oor en schouder.

MAMA

(in telefoon)

Ja, maandag begin ik gewoon... Nee, dat red ik wel.

[CAMERA: Rack focus van mama naar Jonna's spiegelbeeld in het raam – hij kijkt naar haar, bezorgd. Twaalf jaar oud maar hij draagt al te veel.]

De wagen slaat een laan in. Door de voorruit doemt het op:

3. EXT. OPA'S HUIS – CONTINUOUS

[CAMERA: Low angle vanaf de oprit, het huis torent boven ons uit. Oud, scheef, karaktervol – een huis met geheimen.]

[LIGHTING: De zon breekt precies op dit moment door de wolken en raakt het zolderraam. Daar – één seconde – een GOUDEN GLINSTER achter het glas.]

[MUSIC: Eerste twee noten van "Opa's Lullaby", nauwelijks hoorbaar, celesta.]

JAMIE

(fluistert)

Zag je dat?

JONNA

Wat?

Jamie kijkt nog eens. Niets. Het raam is donker.

JAMIE

...Niks.

4. INT. OPA'S HUIS – HAL – DAY

[CAMERA: Steadicam volgt de broers naar binnen door stofdeeltjes die dansen in lichtstralen. Oner-shot: we ontdekken het huis met hen mee.]

Dozen. Witte lakens over meubels. Aan de muur: foto's. Jamie stopt bij één foto – OPA JOOP (70s, pretoogjes, verfvlekken op zijn trui) met twee jongetjes op schoot: Jonna en Jamie, jaren jonger.

[CAMERA: Insert – Jamie's vinger raakt het glas van de lijst.]

JAMIE

(zacht)

Hoi opa.

Jonna ziet het vanaf de trap. Hij opent zijn mond om iets te zeggen – en zegt niets. Hij draait zich om en sjuwt een doos naar boven.

[CAMERA: De lege ruimte tussen de broers in het frame. Composities in Akte 1 houden hen consequent GESCHEIDEN – deurposten, trapleuningen en dozen splitsen het beeld. Pas in Akte 3 delen ze weer één ongedeeld frame.]

5. INT. JONGENSSLAAPKAMER – NIGHT

[LIGHTING: Blauw maanlicht door het raam. Eén warm nachtlampje (rood kapje) aan Jamie's kant.]

Stapelbed. Jamie boven, Jonna onder. Jamie hangt ondersteboven over de rand.

JAMIE

Jonna? Mis jij opa ook?

Lange stilte.

JONNA

Ga slapen, Jamie.

JAMIE

(trekt zich terug)

...Oké.

[CAMERA: Blijf op Jonna. Zijn ogen wijd open in het donker. Hij mist opa het allermeest – hij kan het alleen niet zeggen.]

[MUSIC: "Brothers' Theme" – maar alleen de blauwe pianolijn, alleen, zonder antwoord.]

Dan – boven hun hoofd – **KRRRK**. Een kraak op zolder. Voetstappen? Jamie's hoofd verschijnt weer.

JAMIE

(gefluisterd, doodsbang én dolblij)

HET SPOOKT.

JONNA

Het huis zet uit. Dat is natuurkunde.

KRRRK. KRRRK. En dan: drie zachte nootjes. Een muziekdoosje. "Opa's Lullaby."

[CAMERA: Beide broers, langzame push-in, hun gezichten verlicht door maanlicht. Ze kennen dat liedje.]

JONNA (CONT'D)

(fluistert)

...Dat is geen natuurkunde.

6. INT. TRAP NAAR ZOLDER – NIGHT

[CAMERA: Handheld, laag, achter de broers – we sluipen mee. Zaklamp-licht (Jamie) danst over de muren.]

[SOUND DESIGN: Elke traprede kraakt in een andere toonhoogte – bijna melodisch. Het huis zingt.]

JAMIE

(fluistert)

Als het een monster is, ren jij dan langzamer dan ik?

JONNA

Wat? Nee. Hoezo?

JAMIE

Zodat het monster jou pakt.

JONNA

(ondanks alles, bijna een glimlach)

Ik haat je.

JAMIE

Nietes.

De zolderdeur. Onder de kier: **warm goud licht**.

7. INT. ZOLDER – OPA'S WERKKAMER – NIGHT

[CAMERA: De deur zwaait open – WIDE REVEAL. Adem in.]

[LIGHTING: Sleutelscène. Eén oude bureaulamp brandt (wie deed die aan?). Goud licht op honderden TEKENINGEN die elke centimeter muur bedekken.]

[MUSIC: "JJ World Overture" – heel zacht, alleen strijkers, alsof de muziek uit de tekeningen zelf komt.]

Werelden. Getekend, geschilderd, geschetst: een stad van torens onder een gouden ster. Een berg van pizza. Bevroren watervallen. Een bos met ogen. En overal, op elke tekening: **twee jongetjes**. Eén in het blauw. Eén in het rood.

JAMIE

(monden open)

Jonna... dat zijn wij.

[CAMERA: Slow 360° rond de broers, de tekeningen draaien voorbij als een zoetrope – de wereld komt bijna tot leven.]

Op het bureau: het MUZIEKDOOSJE, nog zachtjes tinkelend, draait uit. Ernaast een envelop. Kinderlijk groot handschrift:

"VOOR JONNA & JAMIE – als jullie dit vinden, is het tijd."

Jonna opent hem met trillende vingers. Erin: een **SLEUTEL** – goud, met een kop in de vorm van een 12-puntige ster. En een briefje:

OPA JOOP (V.O.)

(warm, ondeugend)

Lieve jongens. Jullie denken dat ik verhalen verzón. Maar echte verhalen verzin je niet – die vind je. Achter de kast staat een deur die er alleen is voor wie hem samen zoekt. Samen, jongens. Dat is de enige regel die telt.

[CAMERA: Op het woord "samen" – de eerste keer in de film dat Jonna en Jamie samen in één clean frame staan, schouder aan schouder.]

JAMIE

Welke kast?

Ze draaien zich om. Achterin de zolder: een oude kledingkast. Die schuiven ze – piepend, met z'n tweeën – opzij.

[LIGHTING: Achter de kast: een DEUR. Oud hout, en in het midden een sleutelgat waaruit een dun straaltje GOUD LICHT lekt, als zonlicht door een kier.]

JONNA

Dat... dat kan niet. Dit is de buitenmuur.
Hierachter is niks. Alleen lucht.

JAMIE

(grijnst)

Nou, iéts is er wel.

[SOUND DESIGN: Achter de deur, heel ver weg: wind. Klokken. En iets dat klinkt als... een stad.]

Jamie pakt Jonna's hand – met sleutel en al – en trekt hem naar het slot.

JONNA

Jamie, wacht–

JAMIE

Opa zei het zelf: SAMEN.

[CAMERA: EXTREME CLOSE-UP – de sleutel glijdt in het slot. De ster-kop begint te GLOEIEN.]

[MUSIC: Volledige stilte. Eén hartslag. Twee.]

KLIK.

[LIGHTING: De kieren van de deur ontploffen in goud licht – strepen over de gezichten van de broers, over de tekeningen, over alles.]

De deur zwaait open. Geen buitenmuur. Geen lucht. Een **TUNNEL VAN WERVELEND LICHT** – blauw, rood, groen, goud – die zich uitstrekt tot in het oneindige.

JAMIE (CONT'D)

(pure vreugde)

COOOOL.

JONNA

Jamie. Jamie, nee. We weten niet wat–

Jamie **SPRINGT**.

[CAMERA: Slow-motion – Jamie zweeft het licht in, lachend, rood shirt wapperend.]

JONNA (CONT'D)

JAMIE!

[CAMERA: Op Jonna's gezicht: één seconde doodsangst. Dan iets anders – het besluit. Hij is de grote broer.]

Jonna springt.

[CAMERA: De lens duikt mee het portaal in – kleuren razen voorbij als een sterrenstelsel op topsnelheid –]

[MUSIC: "JJ World Overture" – NU VOLUIT. Vol orkest, koper, kinderkoor. Dit is het moment waarop de film begint.]

SMASH CUT TO:

8. EXT. JJ WORLD – GRASHEUVEL BOVEN SPARKLE CITY – DAY

[CAMERA: Wijd. Twee jongens landen – plof, plof – in gras dat nét te groen is om echt te zijn. Ze krabbelen op. En dan zien ze het.]

[LIGHTING: Gouden uur, altijd. Het licht in JJ World komt van de Ster en maakt alles warm – behalve de grijze mistranden in de verte, die de oplettende kijker nú al ziet.]

Sparkle City. Torens van rood, blauw en groen. Zeppelins als snoepjes aan de hemel. En daarboven, enorm en flikkerend: **DE GOUDEN STER**.

JAMIE

(fluistert)

Jonna...

JONNA

(fluistert)

Ja.

JAMIE

Dit is de beste zolder óóit.

[MUSIC: Overture piek – en op de laatste noot:]

TITLE CARD, goud op blauw, Modak-letters:

EINDE AKTE 1

– EINDE DEEL 1 –

Deel 2 bevat: Akte 2A (pag. 28–55): aankomst in Sparkle City, Sparky & Guardian Nova, de waarheid over opa, Lord Grimbals eerste aanval, de quest naar Pizza Peak, en de Midpoint waarin Jamie wordt gevangen.

Screenplay Part 2 of 4 – ACT 2A (pag. 28–55)

Van aankomst in Sparkle City tot de Midpoint: Jamie gevangen.

9. EXT. WEG NAAR SPARKLE CITY – DAY

[CAMERA: Tracking shot naast de broers die de heuvel afdalen over een weg van gladde, gekleurde stenen – rood, blauw, groen, in patroon gelegd.]

[LIGHTING: Gouden uur. Maar let op: telkens als de camera langs de broers naar de horizon pant, hangt daar de grijze mist – één tint dichterbij dan de vorige keer.]

JAMIE

(huppelt achteruit, kan niet stilstaan)

Oké oké oké. Theorie één: we dromen. Theorie twee: we zijn dood. Theorie drie–

JONNA

We dromen niet allebei hetzelfde, en dood voelt vast niet naar gras in je sokken.

JAMIE

Theorie drie: opa was een TOVENAAR.

Voor hen op de weg: iets kleins en goudgeels zit met de rug naar hen toe. Grote oren. Het snikt zachtjes.

[CAMERA: Over-shoulder van Jamie – het wezentje draait zich om. Enorme ogen, nat van tranen. Dit is SPARKY.]

SPARKY

(hikt)

Jullie... jullie zijn er ÉCHT.

JAMIE

(hurkt meteen)

Hé. Niet huilen. Ik ben Jamie. Dat is Jonna, die is chagrijnig maar dat went.

SPARKY

Ik weet wie jullie zijn. Iedereén weet wie jullie zijn. Jullie hangen aan elke muur. Jullie staan op de koekjes!

JONNA

Wij staan op... koekjes?

SPARKY

(springt op, veegt tranen weg, plots één en al missie)

Geen tijd! Nova wacht al DAGEN. De Ster – hebben jullie de Ster gezien? Kom kom kom!

Sparky sprint weg – struikelt over zijn eigen oren – staat op – sprint verder.

[MUSIC: "Sparky's Theme" – piccolo + xylofoon, stuiterend, altijd nét uit de maat.]

10. EXT. SPARKLE CITY – POORTEN – DAY

[CAMERA: Crane shot omhoog terwijl de poorten opengaan – REVEAL van de stad van binnenuit. Straten vol WEZENTJES: pluizige, geschubde, gestreepte – allemaal soorten die kinderen zelf getekend zouden kunnen hebben.]

[PRODUCTION DESIGN nota: elk wezen in Sparkle City oogt als een kindertekening die tot leven kwam – bewust "verkeerde" proporties, kleuren binnen én buiten de lijntjes.]

De menigte valt stil. Iedereen staart. Dan begint één klein wezentje te juichen. Dan iedereen.

MENIGTE

DE JJ BROTHERS! DE JJ BROTHERS!

JAMIE

(zwaait als een koning)

Ik kan hier wel aan wennen.

JONNA

(ongemakkelijk, zachtjes)

Waarom kennen ze ons, Jamie? We zijn hier nooit geweest.

[CAMERA: Terwijl ze door de straat lopen – insert shots: een muurschildering van twee jongens (blauw/rood) hand in hand met een oudere man met verfvlekken op zijn trui. Jonna ziet hem. Zijn pas stukt.]

JONNA (CONT'D)

(fluistert)
...Opa?

11. INT. STERRENTOREN – TROONZAAL VAN DE GUARDIAN – DAY

[CAMERA: Lange symmetrische gang, de broers klein in het frame, lopend naar een enorme ronde zaal. In het midden, zwevend: een maquette van de Gouden Ster, flikkerend in hetzelfde ritme als de echte.]

[LIGHTING: Sterlicht valt door een oculus in het plafond – een cirkel van goud waar de broers precies in stappen.]

GUARDIAN NOVA draait zich om. Van dichtbij: warm, moe, oud op een manier die niets met rimpels te maken heeft.

GUARDIAN NOVA

Jonna. Jamie. Jullie lijken op hem.

JONNA

U kende onze opa.

GUARDIAN NOVA

Kénde? (zachte glimlach) Jullie opa heeft deze wereld niet bezocht, jongens. Hij heeft haar *gebouwd*.

[MUSIC: "Opa's Lullaby" – nu voor het eerst volledig, harp en celesta, terwijl Nova vertelt.]

[CAMERA: FLASHBACK-SEQUENTIE – gestileerd als bewegende kindertekeningen (2D-animatie binnen de live-action, potloodlijnen en waterverf):]

12. FLASHBACK – GETEKENDE WERELD – VERSCHILLENDE MOMENTEN

GUARDIAN NOVA (V.O.)

Lang geleden vond een jongen genaamd Joop een plek tussen de werelden. Leeg. Wachtend. En hij deed wat niemand vóór hem durfde: hij begon te tekenen.

Getekende beelden: jonge JOOP (10) tekent – en uit zijn potlood groeien torens, heuvels, de Ster.

GUARDIAN NOVA (V.O.) (CONT'D)

Maar één jongen alleen kan geen wereld dragen. Verbeelding wordt pas écht als je haar deelt.

In de tekening verschijnt een TWEEDE jongen naast Joop. Samen tekenen ze verder – de wereld explodeert in kleur.

[BELANGRIJK: de tweede jongen is in elk flashback-shot nét niet goed te zien – van achteren, in schaduw, half buiten frame. Het publiek registreert hem nauwelijks. Dit is de twist, verstopt in het volle zicht.]

GUARDIAN NOVA (V.O.) (CONT'D)

Zolang de bouwers samen geloofden, brandde de Ster. Maar bouwers worden groot. En groot... vergeet soms.

De getekende wereld verbleekt aan de randen. De tweede jongen staat alleen in het grijs.

EINDE FLASHBACK.

13. INT. STERRENTOREN – TROONZAAL – CONTINUOUS

JONNA

Dus toen opa stierf–

GUARDIAN NOVA

–verloor de Ster haar laatste bouwer. Ze dooft, punt voor punt. Als de laatste punt dooft, verdwijnt JJ World. Alle tien de werelden. Alles.

JAMIE

(kijkt naar Sparky)

Ook hij?

Stilte. Sparky's oren zakken.

JAMIE (CONT'D)

(staat op, vuisten gebald)

Oké. Hoe maken we hem?

GUARDIAN NOVA

De Ster is ooit ontstoken met drie fragmenten van puur verbeeldingslicht. Ze zijn na de bouw verborgen – in Pizza Peak, in Frozen Falls, en in de Whispering Woods. Breng ze naar de Sterrenkamer vóór de laatste punt dooft.

JONNA

Hoeveel punten zijn er nog?

[CAMERA: Iedereen kijkt omhoog door de oculus. De Ster: vijf van de twaalf punten branden nog. Terwijl we kijken, flinkt er één.]

GUARDIAN NOVA

Vijf.

[SOUND DESIGN: Ergens diep onder de stad: een lage, rollende dreun. De maquette van de Ster trilt.]

GUARDIAN NOVA (CONT'D)

(scherp, plots)

Hij weet dat jullie er zijn.

JONNA

Wie?

14. EXT. SPARKLE CITY – GROTE PLEIN – DAY (DOORLOPEND IN NACHT)

[LIGHTING: Sleutelscène voor het licht-departement. In 90 seconden schuift de GRIJZE MIST voor de Ster – goud daglicht sterft weg naar staalgrijs, alsof iemand de kleur uit de film draait. Alle kleurverzadiging in-camera en in de grade richting 20%.]

[MUSIC: "Grimbal's Mist" – lage cello's. Wie goed luistert: de melodie is Opa's Lullaby, achterstevoren.]

De menigte op het plein vlucht alle kanten op. De mist rolt de straten in als een trage vloedgolf. En uit de mist:

LORD GRIMBAL.

Lang, grijs als as, mantel van mist die nooit stilhangt. Maar zijn gezicht – en dit is essentieel voor de casting – is niet monsterlijk. Het is *verdrietig*. Een man die zo lang alleen is geweest dat het een gedaante werd.

LORD GRIMBAL

(stem als een lege kamer)

Dus. De erfgenamen.

[CAMERA: Extreem laag standpunt achter de broers – Grimal torent. Jamie grijpt Jonna's mouw. Jonna stapt een halve stap vóór zijn broertje. Klein gebaar, groot karakter.]

LORD GRIMBAL (CONT'D)

Hij stuurde jullie. Natuurlijk. Hij komt niet zelf. Hij komt *nooit* zelf.

JONNA

Onze opa is dood.

[CAMERA: CLOSE op Grimal. Eén hartslag. Iets breekt achter zijn ogen – de mist om hem heen hapert, valt een fractie stil. Dan bevriest zijn gezicht weer.]

LORD GRIMBAL

(zacht, gevaarlijker dan schreeuwen)

Dan is er niets meer om op te wachten.

Hij heft zijn hand. De mist SLAAT toe – grijpt naar de broers als vingers.

GUARDIAN NOVA

RENNEN!

Nova werpt een muur van sterrenlicht op. De mist beukt ertegen. Sparky sleurt de broers een steeg in.

[CAMERA: Handheld chaos – steeg in, trap af, onder een kraam door. Achter hen wordt de wereld grijs.]

15. INT. ONDERGRONDSE ZEPPELINHAVEN – NIGHT

[LIGHTING: Warm lantaarnlicht, veilige enclave onder de stad. Tientallen kleurige zeppelins aan touwen, als slapende walvissen.]

Sparky, Jonna en Jamie rennen een loopplank op naar een kleine rood-blaauwe zeppelin: **DE STERRENJAGER**.

SPARKY

(aan touwen sjoerend)

Pizza Peak is het dichtst! Twee uur vliegen!
Nou ja – twee uur als de wind meezit en
niemand op de ballon kauwt–

JAMIE

Wie kauwt er nou op een ballon?

SPARKY

Je wil het niet weten.

JONNA

*(kijkt terug naar de stad, waar de mist
tegen Nova's lichtkoepel drukt)*

En Nova dan?

SPARKY

Nova houdt de stad. Dat is wat Guardians
doen. *(zachter)* Zolang ze kan.

*[CAMERA: De zeppelin stijgt door een luik in het plafond van de grot –
omhoog, de nacht in, langs de torens. WIJD: de Sterrenjager, piepklein
tegen de flikkerende Gouden Ster.]*

*[MUSIC: "Brothers' Theme" – voor het eerst spelen beide pianolijnen, blauw
en rood. Nog niet samen in harmonie. Maar in dezelfde maat.]*

16. EXT. DE STERRENJAGER – BOVEN DE WOLKEN – NIGHT

*[CAMERA: Rustscène. Trage, zwevende bewegingen. De broers aan de reling,
wolken als zilver onder hen.]*

JAMIE

Jonna? Die Grimbals. Hij zei "hij stuurde
jullie". Hij bedoelde opa, toch?

JONNA

Ja.

JAMIE

Dus hij kende opa. *(pauze)* Waarom praten wij
eigenlijk nooit over opa?

*[CAMERA: Push-in op Jonna. Dit is de vraag die hij al de hele film
ontwijkt.]*

JONNA

(te snel)

Doen we wel.

JAMIE

Nietes. Jij loopt altijd weg. Bij de foto in
de gang. In de auto. Altijd.

JONNA

Jamie–

JAMIE

(niet boos – dat maakt het erger)

Ik was bang dat ik hem zou vergeten. Daarom
heb ik die doos. Zijn muziekdoosje zat erin,
en zijn potlood, en... Ik dacht dat jij niks
bewaard had. Dat jij hem niet miste.

Lange stilte. Jonna's kaak werkt. Hij is er zó dichtbij.

JONNA

(uiteindelijk, fluisterend)

Ik heb zijn trui. Onderin mijn koffer. Die
met de verfvlekken.

Jamie kijkt op.

JONNA (CONT'D)

Hij ruikt nog naar de zolder.

Het is geen groot gesprek. Maar het is het éérste. Jamie schuift een stukje dichters naar zijn broer. Ze kijken samen naar de wolken.

[MUSIC: De twee pianolijnen raken elkaar – twee noten, één seconde harmonie – en wijken weer.]

SPARKY (O.S.)

Eh... jongens?

[CAMERA: WHIP PAN naar de horizon. Daar, badend in ochtendlicht:]

17. EXT. PIZZA PEAK – DAWN

[CAMERA: Episch establishing shot. Een BERG VAN PIZZA – hellingen van gesmolten kaas, rotsen van korst, rivieren van tomatensaus, champignon-bomen. Op de top: een krater waaruit stoom kringelt die naar oregano ruikt (nota voor 4DX-versie).]

JAMIE

(tranen van geluk)

Dit is de mooiste dag van mijn leven.

[MUSIC: "Pizza Peak" – Italiaanse mandoline meets avonturenorkest.]

18. EXT. PIZZA PEAK – DE KAASHELLING – DAY

[CAMERA: Actiesequentie, ca. 3 minuten. Dynamisch: drone-shots, low-angle tracking, één lange oner waarin de broers samenwerken.]

De klim. Obstakels in oplopende moeilijkheid:

- **De Mozzarella-moerassen** – kleverige kaasdraden; Jamie zit vast, Jonna trekt hem los met een salami-tak.
- **De Pepperoni-schuivers** – ronde schijven glijden als lawines de helling af; timing-spel, rennen tussen de schijven door. *(Direct vertaalbaar naar de Roblox Pizza Rush minigame – bewust dezelfde beeldtaal.)*
- **De Korstkloof** – te breed om te springen. Jonna wil omkeren; Jamie ziet de oplossing: een opgerolde pizzarand als brug. Jonna's plan + Jamie's lef = de oversteek. **[Thema: alleen samen komen ze vooruit.]**

JONNA

(hijgend, boven)

Oké. Dat was... best cool.

JAMIE

Zei jij nou "cool"? Sparky, hij zei "cool"!
Noteer datum en tijd!

19. INT. PIZZA PEAK – DE OVENGROT – DAY

[LIGHTING: Gloeiend oranje van binnenuit – de hele grot is een reusachtige steenoven. Hittetrillingen in de lucht.]

In het midden van de grot, zwevend boven een oven-altaar: het **EERSTE STERFRAGMENT** – een scherf puur goud licht, ronddraaiend.

Ervoor: de wachter. **NONNO CROSTA** – een oeroude, twee meter hoge schildpad wiens schild een perfect gebakken pizzakorst is. Hij spreekt traag, met

een Italiaans accent.

NONNO CROSTA

Duizend jaar... wacht ik... op wie het fragment... verdient.

JAMIE

Moeten we vechten? Ik wil niet vechten met een pizza-opa.

NONNO CROSTA

Vechten? (*gruwelt*) Barbaars. Nee. Jullie beantwoorden... de vraag.

[CAMERA: De vlammen in de oven doven tot gloed. De grot houdt zijn adem in.]

NONNO CROSTA (CONT'D)

Wat is het geheime ingrediënt... van elke maaltijd die je je herinnert?

Stilte. Jonna denkt na – te hard, zoals altijd.

JONNA

Eh... liefde?

NONNO CROSTA

(*zucht*)

Dat zegt... iedereen.

JAMIE

(*zonder na te denken*)

Samen eten. Pizza alleen is gewoon eten.
Pizza met je broer is een féést.

[CAMERA: Nonno Crosta's ogen – traag, oud – beginnen te glimmen.]

NONNO CROSTA

(*buigt zijn enorme kop*)

Il segreto è la compagnia. Het fragment... is van jullie.

Het fragment zweeft in Jamie's handen. Warm licht over zijn gezicht.

[MUSIC: Eerste triomf-statement van het "Star Theme" – kort, want:]

[SOUND DESIGN: Buiten: de wind valt weg. Vogels stil. Dan die lage, rollende dreun.]

JONNA

(*bloed trekt uit zijn gezicht*)

Nee. Niet nu. Niet hier.

20. EXT. PIZZA PEAK – TOP – CONTINUOUS (MIDPOINT)

[LIGHTING: De grijze mist stroomt de krater binnen als omgekeerde waterval. Kleur sterft rondom – de kaas wordt as-grijs, de tomatenrivieren stollen tot beton.]

[MUSIC: "Grimbal's Mist" – nu vol orkest, de omgekeerde Lullaby onmiskenbaar voor wie hem herkent.]

GRIMBAL stapt uit de mist. Kalm. Onontkoombaar.

LORD GRIMBAL

Het fragment.

JONNA

(schuift voor Jamie)

Rennen. Jamie – Sparky – zeppelin. NU.

JAMIE

Ik laat je niet–

JONNA

JIJ hebt het fragment! RENNEN!

Ze rennen. De mist splijt zich – jaagt niet op Jonna, maar op **Jamie**. Vingers van grijs grijpen zijn enkel. Hij valt. Het fragment stuitert over de korst-rotsen.

[CAMERA: SLOW MOTION – Jonna draait zich om. Ziet zijn broertje in de mist verdwijnen. Jamie's hand gestrekt naar hem.]

JAMIE (CONT'D)

JONNA!

[CAMERA: Jonna sprint – springt – grijpt – VINGERTOPPEN RAKEN ELKAAR –]

– en de mist trekt Jamie weg. Weg van de rand. Weg van alles. Grimbals vangt het rollende fragment op met één hand, zonder te kijken.

LORD GRIMBAL

(bijna zacht, tegen Jonna)

Nu weet je hoe het voelt. Als iemand door het portaal verdwijnt... en jij achterblijft.

Mist. Overall mist. En dan – niets. De top van Pizza Peak: grijs, stil, leeg. Jonna op zijn knieën in de as-kleurige kaas.

JONNA

(nauwelijks stem)

Jamie...

[CAMERA: CRANE UP, hoog, hoger – Jonna een piepklein blauw stipje in een oneindig grijs landschap. Voor het eerst in de film: een broer, helemaal alleen in het frame, met niemand om het beeld mee te delen.]

[MUSIC: "Brothers' Theme" – alleen de blauwe pianolijn. De rode lijn: stilte.]

SMASH CUT TO BLACK.

EINDE AKTE 2A – MIDPOINT

– EINDE DEEL 2 –

Deel 3 bevat: Akte 2B (pag. 55–82): Jonna's reddingsplan met Sparky, de tocht door Frozen Falls (fragment 2), de infiltratie van Grimbals Mistcitadel, de redding van Jamie – en de All Is Lost + de grote PLOT TWIST: wie Grimbals werkelijk is.

Screenplay Part 3 of 4 – ACT 2B (pag. 55–82)

Van de Midpoint tot de All Is Lost – inclusief de plot twist.

21. EXT. PIZZA PEAK – TOP – DUSK

[LIGHTING: Het grijs van de mist is niet weggetrokken. De zonsondergang probeert erdoorheen te branden – één streep oranje aan de horizon, als een

wond.]

Jonna zit precies waar we hem achterlieten. Sparky nadert voorzichtig, legt een oor tegen Jonna's arm.

SPARKY

(heel klein)

Het is mijn schuld. Ik moest jullie beschermen en ik–

JONNA

(dof)

Het is niet jouw schuld.

SPARKY

Het is ook niet jóúw schuld.

JONNA

(vlijmscherp, plots)

Jawel. Ik ben de grote broer. Ik heb maar één taak. Eén. *(stem breekt)* Mama zei het bij de verhuizing nog: "Let op je broertje." En ik... ik raakte zijn vingers nog. Ik rááákte hem nog, Sparky.

[CAMERA: CLOSE – Jonna's hand, de vingers die Jamie's vingers raakten. Hij balt hem tot een vuist.]

JONNA (CONT'D)

(staat op. Iets in hem is veranderd – het verdriet krijgt een richting)

Waar brengt hij hem heen?

SPARKY

De Mistcitadel. Niemand die er binnenging kwam ooit–

JONNA

Sparky.

SPARKY

(slikt)

...In het hart van de Whispering Woods.

JONNA

(kijkt naar de horizon)

Dan hebben we onderweg nog één stop. Frozen Falls. We halen dat tweede fragment – en dan halen we mijn broertje.

[MUSIC: Nieuw motief – "Jonna's Resolve": de blauwe pianolijn, maar nu gedragen door lage strijkers. De denker wordt een doener.]

22. EXT. DE STERRENJAGER – NIGHT (STORM)

[CAMERA: De zeppelin vecht zich door een sneeuwstorm. Handheld op het dek, sneeuw jaagt horizontaal door het frame.]

[SOUND DESIGN: De wind heeft stemmen – heel ver, heel vaag, roept iets dat op namen lijkt.]

SPARKY

(schreeuwt boven de storm uit)
FROZEN FALLS! RECHT VOORUIT!

[CAMERA: Door een scheur in de wolken – REVEAL:]

23. EXT. FROZEN FALLS – NIGHT

[Establishing: Een vallei van watervallen die middenin hun val zijn BEVROREN – kathedralen van ijs, honderden meters hoog, blauw-wit oplichtend van binnenuit. Tussen de zuilen: noorderlicht in rood, blauw en groen.]

[LIGHTING: Alles hier is maanlicht + ijsgloed. De koudste paletten van de film – bewust contrast met de warmte van Pizza Peak.]

[MUSIC: "Frozen Falls" – glasharmonica, jongenssopraan, ijspegels als percussie.]

24. INT. FROZEN FALLS – DE SPIEGELGROT – NIGHT

[CAMERA: Jonna en Sparky dalen af in een grot waarvan elke wand spiegelen ijs is. Tientallen Jonna's lopen mee in de reflecties.]

In het midden: het **TWEEDE STERFRAGMENT**, ingevroren in een zuil van glashelder ijs.

SPARKY

Geen wachter? Ik zie geen wachter. Waarom is er geen wachter. Er is **ALTIJD** een wachter.

STEM (O.S.)

(overal en nergens)

Er is een wachter.

De reflecties van Jonna in het ijs... bewegen niet meer synchroon. Eén voor één draaien ze zich naar de echte Jonna toe.

[VFX nota: de reflecties zijn Jonna, maar telkens *nét anders* – één lacht, één huilt, één kijkt weg.]

DE SPIEGELWACHTER

(spreekt door alle reflecties tegelijk)

Het fragment ontdooit alleen... voor wie zijn ware spiegelbeeld aankijkt. Niet wie je wil zijn. Wie je *bént*.

De reflecties tonen beelden – Jonna's herinneringen, teruggekaatst:

[**FLASH – reflectie 1:**] Jonna in de auto: "*Opa is gewoon...*" – en hij maakt de zin niet af.

[**FLASH – reflectie 2:**] Jonna die wegloopt bij de foto in de gang.

[**FLASH – reflectie 3:**] Jamie op het stapelbed: "*Mis jij opa ook?*" – en Jonna's rug.

DE SPIEGELWACHTER (CONT'D)

Waarom loop je weg, Jonna?

JONNA

(tegen de spiegels, kwaad)

Omdat ik niet *mág* huilen! Iemand moet sterk zijn! Mama is al kapot en Jamie is nog klein

en als IK ook instort dan—
(hij stukt)
—dan is er niemand meer die ons vasthoudt.

[CAMERA: Doodse stilte. Alle reflecties kijken hem aan. Dan, zacht:]

DE SPIEGELWACHTER

En wie houdt jóú vast?

[CAMERA: LANGZAAMSTE PUSH-IN van de film, op Jonna's gezicht. Zijn kin trilt. Hij vecht. En dan — voor het eerst sinds opa's dood — komt er één traan.]

JONNA

(fluistert, eerlijk)

Niemand. Ik heb hem weggeduwd.

[SOUND DESIGN: KRAK. De ijszuil rond het fragment splijt — niet gewelddadig, maar zacht, als iets dat eindelijk mag loslaten.]

Het fragment zweeft in Jonna's handen. De reflecties glimlachen — allemaal tegelijk, allemaal echt — en worden weer gewone spiegels.

DE SPIEGELWACHTER (O.S.)

(wegstervend)

De sterkste broer... is niet de broer die niets voelt.

[MUSIC: "Brothers' Theme", blauwe lijn — maar warmer nu, in majeure voor het eerst.]

25. EXT. WHISPERING WOODS — RAND — NIGHT

[CAMERA: De Sterrenjager landt aan de bosrand. Voor hen: de Whispering Woods — bomen als zwarte kathedralen, en daartussen, dieper: kolommen grijze mist die omhoog kringelen naar een silhouet.]

[Establishing door de bomen heen: DE MISTCITADEL — een fort dat geen gebouwd fort is, maar gestolde mist, torens als bevroren rook. Het lijkt op... en dit moet de kijker onbewust raken... de Sterrentoren van Sparkle City. Een grijze echo ervan.]

SPARKY

(bibbert)

Ik ga mee.

JONNA

Sparky—

SPARKY

Jamie zou voor mij ook gaan. (rechte rug, oren omhoog) Ik ga mee.

[CAMERA: Two-shot, klein wezentje naast jongen, samen het donker in. David en David tegen Goliath.]

26. INT. MISTCITADEL — GANGEN — NIGHT

[LIGHTING: Vrijwel monochroom. De enige kleur in deze scènes: Jonna's blauwe hoodie en het gouden fragment in zijn zak, dat zachtjes gloeit — hun enige lichtbron.]

[SOUND DESIGN: De citadel fluistert. Flarden van zinnen, vervormd: "...kom je morgen weer?..." "...beloofd is beloofd..." "...waar blijf je..." – het zijn HERINNERINGEN, rondzwevend in de mist.]

Jonna en Sparky sluipen door gangen van gestolde mist. Aan de wanden: NISSEN, en in elke nis zweeft een grijs, bevroren tafereel – als dioramas van rook.

[CAMERA: Jonna stopt bij één nis. Insert: twee jongens van rook, ca. 10 jaar oud, tekenend aan een tafel. Eén beeld verderop: dezelfde jongens, bouwend aan iets dat lijkt op... een deur.]

JONNA

(fluistert)

Sparky. Wat zijn dit?

SPARKY

(oren plat)

Herinneringen. De mist neemt ze... en hij bewaart ze. Als je er te lang naar kijkt, vergeet je je eigen.

Jonna dwingt zichzelf weg te kijken. Maar wij, het publiek, zagen het: de rook-jongens droegen – heel vaag – één lichte en één donkere trui. En de tekentafel... stond op een zolder.

27. INT. MISTCITADEL – DE KERKER VAN GLAS – NIGHT

[CAMERA: Een ronde zaal. In het midden, in een kooi van grijs glas: JAMIE. Hij zit – niet gewond, niet bang. Hij zit te PRATEN. En tegenover de kooi, op een eenvoudige stoel, zit LORD GRIMBAL. Luisterend.]

[Dit is de belangrijkste regieaanwijzing van de film: Grimald houdt Jamie niet gevangen als een monster. Hij houdt hem vast als iemand die vergeten is hoe je gezelschap vraágt.]

JAMIE (O.S.)

(mid-verhaal)

...en toen zei opa: "Jamie, de beste verhalen verzin je niet, die vind je." En toen vond hij er een onder mijn bed! Gewoon – hup – onder het bed! Er lag daar NOOIT wat, maar bij opa wel, snap je?

[CAMERA: CLOSE op Grimald. Hij snapt het. Zijn ogen glanzen grijs-nat.]

LORD GRIMBAL

(zacht)

...Dat deed hij vroeger ook al.

JAMIE

(stokt)

Vroeger?

[CAMERA: Grimald beseft zijn fout. Hij staat abrupt op – en op dat moment:]

JONNA (O.S.)

JAMIE!

Jonna stormt binnen, Sparky achter hem. Grimald draait zich om – de mist rondom veert op als een roofdier.

JAMIE

JONNA! ACHTER JE—

Chaos. De mist slaat toe. Jonna duikt, rolt, gooit het bevroren-watervalfragment — niet naar Grimbals, maar naar de KOOI. Ijslicht raakt grijs glas: het glas kraakt, bloeit open als ijsbloemen, en BARST.

[CAMERA: Jamie eruit — de broers botsen tegen elkaar op — één seconde, midden in het gevecht, houden ze elkaar gewoon vast.]

JAMIE (CONT'D)

Je kwam me halen.

JONNA

Altijd. Hoor je me? Altijd.

[MUSIC: Twee pianolijnen — samen, unisono, één maat lang.]

LORD GRIMBAL

(en nu is er iets gebroekens in zijn stem)

GENOEG.

De mist EXPLODEERT naar buiten. Sparky wordt weggeslingerd, de broers tegen de muur gedrukt. Grimbals doet op — en de mist trekt de fragmenten uit Jonna's zakken, beide, ze zweven naar Grimbals geopende hand.

JONNA

NEE—

LORD GRIMBAL

Drie fragmenten had de Ster nodig. *(hij opent zijn mantel: daar zweeft al een DERDE fragment — dof, grijs geworden)* Ik heb het derde al vijftig jaar.

SPARKY

(vanaf de grond, verbijsterd)

Vijftig jaar? Maar dan was je erbij toen... toen de Ster werd ontstoken. Dat kan alleen als je... als je een...

[CAMERA: De hele zaal valt stil. Zelfs de mist hangt roerloos. LANGZAAM draait Grimbals zich naar de broers. En terwijl hij spreekt, trekt de mist rond zijn gezicht weg — en daaronder: een oude man. Gewoon een oude man. Met ogen die ooit gelachen hebben.]

LORD GRIMBAL

(heel stil)

Jullie opa noemde mij Bram.

[MUSIC: "Grimbal's Mist" — maar nu VOORUIT gespeeld. En iedereen in de zaal hoort het tegelijk met het publiek: het is Opa's Lullaby. Het is altijd Opa's Lullaby geweest.]

28. FLASHBACK — GETEKENDE WERELD — VROEGER

[Dezelfde 2D-animatiestijl als scène 12 — maar nu zien we de tweede jongen WEL. Zijn gezicht. Jonge BRAM, 10 jaar, brede lach, tekent naast jonge Joop op een zolder die wij herkennen.]

LORD GRIMBAL (V.O.)

Joop en ik bouwden deze wereld. Twee jongens
en één potlood. Hij tekende de torens. Ik
tekende de ster erboven.

Getekend: de twee jongens ontsteken samen de Gouden Ster – twaalf punten,
zes van elk.

LORD GRIMBAL (V.O.) (CONT'D)

Maar aan jullie kant van de deur gingen de
jaren sneller. Joop werd groot. Kreeg een
leven. Een gezin. *(pauze)* En op een dag ging
de deur dicht... en niet meer open.

Getekend: Bram, alleen, wachtend bij een getekende deur. De kleuren om hem
heen verbleken – niet omdat iemand ze steelt. Ze verbleken van verdriet.
De eerste sliert grijze mist komt uit zijn eigen getekende borst.

LORD GRIMBAL (V.O.) (CONT'D)

Ik heb geen wereld grijs gemaakt, jongens. Ik
bén grijs geworden. En alles wat ik
aanraakte... werd het met mij.

EINDE FLASHBACK.

29. INT. MISTCITADEL – DE KERKER VAN GLAS – CONTINUOUS

JAMIE

(zachtjes, met tranen)

Maar opa is niet weggegaan omdat hij je
vergat. Opa is–

LORD GRIMBAL

(scherp)

Zeg het niet.

JONNA

Hij is gestorven, Bram.

*[CAMERA: Op Grimal/Bram. De woorden landen als een fysieke klap. De mist
rond de hele citadel HUIVERT.]*

LORD GRIMBAL

(fluistert)

Ik heb vijftig jaar gewacht om boos op hem te
zijn. Vijftig jaar. En nu... mag het niet
eens meer.

[En dit is de tragedie van de film, in één zin.]

LORD GRIMBAL (CONT'D)

(de mist verhardt, en hij ook)

Dan is de Ster het enige wat nog van ons
tweeën is. En niemand – níemand – neemt haar
mij nog af.

De mist slaat de zaal uit – grijpt de broers en Sparky en SMIJT ze de
citadel uit, de nacht in, het bos in.

30. EXT. WHISPERING WOODS – OPEN PLEK – NIGHT (ALL IS LOST)

[CAMERA: De drie liggen in het mos. Boven de bomen: de Mistcitadel, en daarachter, aan de hemel – de GOUDEN STER. Er brandt nog ÉÉN punt. Terwijl we kijken, flakkert hij.]

[LIGHTING: Bijna volledig donker. Het enige licht: die ene stervende sterpunt, en vuurvliegjes tussen de bomen.]

SPARKY

(nauwelijks hoorbaar)

Eén punt. Zonder fragmenten... Het is voorbij.

Lange stilte. En dan gebeurt het belangrijkste gesprek van de film – niet over de Ster. Over opa.

JAMIE

Jonna? Bram wachtte vijftig jaar op opa.

(pauze) Ik wil niet vijftig jaar wachten om over opa te praten.

[CAMERA: Simpel. Twee broers in het mos, vuurvliegjes. Geen camerabeweging meer. De film wordt eindelijk stil.]

JONNA

(lang, lang zwijgen – en dan breekt het)

Ik was erbij, Jamie. Die laatste middag in het ziekenhuis. Jij was buiten met mama. En opa zei tegen mij: "Let op je broertje." En ik zei "ja opa" en ik... ik dacht dat hij bedoelde: wees sterk. Niet huilen. Doorgaan.

(hij kijkt Jamie aan, ogen vol)

Maar dat bedoelde hij niet, hè? Hij bedoelde gewoon... blijf bij hem. Blijf bij je broertje.

JAMIE

(pakt Jonna's hand)

Je mag huilen, hoor. Ik zeg het tegen niemand. *(piepkleine grijns)* Nou ja, misschien tegen Sparky.

En Jonna lacht – en huilt – allebei tegelijk, en Jamie ook, en ze zitten daar, twee broers, eindelijk samen in hun verdriet.

JONNA

Sterk zijn is niet niks voelen.

JAMIE

Sterk zijn is het samen voelen.

[CAMERA: En dan – terwijl ze het zeggen – beginnen de VUURVLIEGJES om hen heen GOUD te gloeien. Eerst één. Dan tien. Dan honderd. Het mos licht op. Sparky's ogen worden groot.]

SPARKY

Jongens... JONGENS. Kijk.

[CAMERA: TILT UP naar de hemel. De laatste sterpunt – flakkert niet meer. Hij brandt STABIELER. Een fractie feller.]

SPARKY (CONT'D)

(ademloos)

De fragmenten hebben de Ster niet ontstoken.
Ze waren alleen de vonk. De Ster brandt op...
op DAT. Op wat jullie net deden.

JONNA

*(staat op, en nu zien we de denker en de
doener in één jongen)*

Gedeelde verbeelding. Gedeeld verdriet.
Gedeeld álles. Dáárom bouwden opa en Bram hem
met z'n tweeën. Eén iemand kan de Ster niet
dragen.

JAMIE

Dus we hebben de fragmenten niet nodig?

JONNA

We hebben iets beters nodig. *(hij haalt iets
uit zijn binnenzak – voorzichtig, gevouwen)*
Iets wat ik op zolder in de envelop vond en
niemand heb laten zien.

*[CAMERA: EXTREME CLOSE-UP – Jonna vouwt het open. Een TEKENING. Oud papier.
Twee jongens, hand in hand onder een gouden ster. En onderaan, in opa's
bevende ouderdomshandschrift:]*

"Voor Bram. Ik ben je nooit vergeten. – Joop"

JONNA (CONT'D)

We gaan geen Ster redden, Jamie.

(hij kijkt naar de Mistcitadel)

We gaan een vriend van opa naar huis brengen.

*[MUSIC: "Brothers' Theme" – beide lijnen, samen, en daaronder voor het
eerst een derde stem: Opa's Lullaby, als fundament onder alles.]*

SMASH CUT TO BLACK.

EINDE AKTE 2B

– EINDE DEEL 3 –

Deel 4 (finale) bevat: Akte 3 (pag. 82-105): de terugkeer naar de
Sterrenkamer, de climax met Bram – geen gevecht maar een bevrijding – het
ontsteken van de twaalf punten, kleur die terugstroomt door alle tien
werelden, het afscheid, thuis bij mama, en de final shot met de sequel
hook.

Screenplay Part 4 of 4 – ACT 3 (pag. 82-105) – FINALE

Van de Whispering Woods tot de laatste shot.

31. EXT. WHISPERING WOODS – NIGHT

*[CAMERA: De drie rennen door het bos – maar dit is geen vlucht meer, dit is
een aanval. Tracking shot laag door het mos, vuurvliegjes wijken uiteen als
goudstof.]*

*[SOUND DESIGN: De fluisteringen van het bos veranderen van toon. Waar ze
eerst verloren herinneringen fluisterden, fluisteren ze nu mee met de
broers: "...samen... samen... samen..."]*

SPARKY

(rennend)

Waarom rennen we naar de ENGE kant?!

JONNA

Omdat Bram niet in de citadel blijft. Hij heeft drie fragmenten en één stervende Ster. Waar zou jij heengaan?

[CAMERA: Ze breken door de bosrand – WIJD SHOT: aan de horizon trekt een rivier van grijze mist door de vallei, richting Sparkle City. En bovenop die rivier, gedragen door de mist: de gestalte van GRIMBAL.]

JAMIE

De Sterrenkamer.

JONNA

De Sterrenkamer. *(naar de Sterrenjager)*
Sparky – hoe snel kan dat ding écht?

SPARKY

(voor het eerst in de film: een grijns)
Niemand heeft het ooit durven vragen.

32. EXT. DE STERRENJAGER – BOVEN DE VALLEI – NIGHT

[CAMERA: De achtervolgingssequentie van de film, ca. 2,5 min. De zeppelin duikt LANGS de mistrivier, erdoorheen, eronderdoor. Dynamiek: lange lens voor snelheid, dan plots breed voor schaal.]

[MUSIC: "The Last Point" – actiebewerking van het Brothers' Theme, beide pianolijnen nu gespeeld door vol koper, jagend, in canon.]

De mist merkt hen op. Grijze tentakels schieten omhoog – de Sterrenjager slalomt.

JAMIE

(aan de reling, wijst)
LINKS! Nee – MIJN links!

JONNA

(aan het roer)
Dat IS mijn links!

SPARKY

(oren om zijn ogen geslagen)
Ik kijk pas weer als we dood zijn of geland!

Een misttentakel raakt de ballon – een scheur. De zeppelin zakt, hellend, richting de stadspoorten.

JONNA (CONT'D)

We halen de toren niet. We halen de POORT nog nét.

JAMIE

En dan?

JONNA

(kijkt zijn broer aan)
Rennen. Samen.

33. EXT./INT. SPARKLE CITY – STRATEN – NIGHT (DOORLOPEND)

[CAMERA: ÉÉN ONER, ca. 90 seconden – de landing (crash) bij de poort, uit het gondeltje rollen, en dan rennen: door de grijs geworden straten, tussen schuilende wezentjes door, de trappen van de Sterrentoren op. De camera laat de broers geen seconde los.]

[LIGHTING: De stad is bijna kleurloos nu. Maar let op: overal waar de broers passeren, blijven de vuurvliegjes uit het bos hangen – een spoor van gouden vonkjes door het grijs.]

Wezentjes kijken op als ze passeren. Eén klein pluizig wezen herkent ze – en begint te rennen. Achter hen aan. Dan nog één. Dan tien. Dan honderd.

[CAMERA: Crane up aan het einde van de oner: de broers rennen de tornetrappen op, en achter hen, door alle straten, stroomt een OPTOCHT van wezentjes samen – de hele stad volgt haar verhaal naar het einde.]

34. INT. STERRENTOREN – DE STERRENKAMER – NIGHT (CLIMAX)

[Setting: De ronde zaal onder de oculus. Daarboven, aan de hemel, vult de GOUDEN STER het hele zicht – elf punten dood en grijs, één punt nog zwakjes brandend. In het midden van de zaal: het altaar van de Ster, drie lege uitsparingen voor drie fragmenten.]

GRIMBAL staat bij het altaar. De drie fragmenten zweven boven zijn handen. Tegenover hem, verzwakt maar rechtop: GUARDIAN NOVA.

GUARDIAN NOVA

Bram. Als jij ze plaatst, alleen, gebeurt er niets. Dat weet je. Je wist het al die vijftig jaar.

LORD GRIMBAL

(plaatst het eerste fragment)

Dan hoort ze bij mij te doven. Ik heb haar helpen bouwen. Ik mag haar–

JONNA (O.S.)

–niet alleen laten sterven.

[CAMERA: Grimal draait zich om. In de deuropening: Jonna en Jamie. Achter hen, de trappen vol, de hele stad. Duizend kleine ogen.]

JONNA (CONT'D)

Dat wilde je zeggen, toch? Dat is het enige wat je al vijftig jaar wil: niet meer alleen zijn met dit verhaal.

[CAMERA: De broers lopen de zaal in. Geen wapens. Geen plan van aanval. De mist rond Grimal grijpt naar hen – en Jonna en Jamie... blijven gewoon lopen. Recht op hem af.]

LORD GRIMBAL

(de mist trilt)

Blijf staan. BLIJF STAAN. Ik heb jullie fragmenten afgenomen, ik heb jullie wereld grijs–

JAMIE

(zacht)

Je hebt naar mijn verhalen geluisterd. Twee uur lang. Niemand luistert twee uur naar mijn

verhalen. Zelfs opa deed na één uur alsof hij sliep.

[CAMERA: Grimbal wankelt – dat kleine, ware detail raakt hem harder dan elk wapen zou doen.]

JONNA

Bram. Opa heeft de deur niet dichtgedaan omdat hij je vergat.

LORD GRIMBAL

(schreeuwt, en de hele citadel-mist schreeuwt mee)

HOE WEET JIJ DAT?! HOE KAN IEMAND DAT WETEN?!

JONNA

Omdat hij het heeft opgeschreven.

[CAMERA: DE STILSTE SECONDE VAN DE FILM. Jonna haalt de gevouwen tekening uit zijn binnenzak. Houdt hem omhoog. De mist... stopt met bewegen.]

JONNA (CONT'D)

Hij lag klaar op zolder. In dezelfde envelop als onze sleutel. Opa's allerlaatste tekening. *(pauze)* Hij is niet voor ons, Bram. Hij is voor jou.

Grimbal komt dichterbij. Traag. Als iemand die bang is dat de grond verdwijnt. Hij neemt de tekening aan met twee handen – handen die trillen.

[CAMERA: EXTREME CLOSE-UP over Brams schouder: de tekening. Twee jongens, hand in hand onder een gouden ster met twaalf punten. Zes getekend met blauw potlood. Zes met grijs. En daaronder:]

"Voor Bram. Ik ben je nooit vergeten. – Joop"

[MUSIC: Volledige stilte. Geen orkest. Alleen – heel zacht, uit het niets – een muziekdoosje. Opa's Lullaby. Vooruit. Zoals hij bedoeld was.]

LORD GRIMBAL

(en zijn stem is niet meer de stem van Grimbal; het is de stem van een oude man, en van een jongen van tien tegelijk)

Hij tekende mijn punten grijs. *(lacht – een snik)* Die eigenwijze... Ik tekende ze vroeger altijd grijs. Joop zei: "Grijs is geen kleur, Bram." En ik zei...

JAMIE

(zacht)

Wat zei je?

LORD GRIMBAL

(kijkt op, tranen)

"Jawel. Grijs is de kleur van wolken vlak voor het mooiste weer."

[VFX – HET KEERPUNT: De eerste traan valt op de tekening. En waar hij valt, gebeurt het onmogelijke: de traan is niet grijs. Hij is GOUD. En vanuit die ene druppel trekt het goud omhoog, door zijn hand, zijn arm – de mist rond Bram begint niet te sterven maar te SMELTEN, en eronder komt kleur tevoorschijn: een oude man in een trui met verfvlekken. Dezelfde soort trui als opa.]

GUARDIAN NOVA

(fluistert)

Vijftig jaar mist... en het was de hele tijd
gewoon verdriet dat nergens heen kon.

*[CAMERA: De hele zaal: de mist trekt weg uit de hoeken, langs de trappen,
uit de straten – overal in de stad kijken wezentjes omhoog terwijl het
grijs verdampt tot gouden nevel.]*

BRAM

*(bij het altaar, kijkt naar de drie
fragmenten – dan naar de broers)*

Ze zijn zinloos, wisten jullie dat?
Fragmenten. Het waren nooit de fragmenten.

JONNA

We weten het. De Ster brandt op samen.

BRAM

(knikt, legt zijn oude hand op het altaar)

Dan heb ik twee jonge bouwers nodig. *(kleine,
roestige glimlach – de eerste in vijftig
jaar)* Vakwerk leer je van de meester. Maar
magie... magie leer je van kinderen.

35. INT./EXT. DE STERRENKAMER / DE HEMEL – CONTINUOUS

[DE ONTSTEEKING – de VFX-sequentie van de film, ca. 2 min:]

Jonna legt zijn hand op het altaar. Jamie de zijne erbovenop. Bram de zijne. Nova de hare. Sparky – na een knikje van Jamie – een piepklein pootje.

BRAM

Denk niet aan de Ster. Denk aan elkaar.

*[CAMERA: Montage van flitsen, invallend als hartslagen – Jamie's
schoenendoos. De trui met verfvlekken. Vingertoppen die elkaar raken op
Pizza Peak. Twee jongens huilend in het mos. Twee andere jongens, vijftig
jaar geleden, tekenend op een zolder.]*

*[MUSIC: "The Golden Star" – Brothers' Theme + Opa's Lullaby, samengevoegd
tot ÉÉN melodie – het blijkt dat ze altijd al in elkaar pasten, twee
helften van hetzelfde lied. Vol orkest. Kinderkoor.]*

Vanuit het altaar: een zuil van goud licht, door de oculus, de hemel in –
en de Ster VANGT hem.

*[CAMERA: RUIMTE-WIJD op de Ster: punt één ontsteekt. Twee. Drie – sneller
nu – zes, zeven – en de laatste vijf TEGELIJK, een supernova van warm
goud.]*

*[VFX – DE KLEURGOLF: Vanuit de Ster rolt een golf van kleur over de wereld
– wij volgen hem in één doorlopende luchtreis: over Sparkle City (rood!
blauw! groen!), over Pizza Peak (de kaas smelt weer, Nonno Crosta danst –
traag), door Frozen Falls (het noorderlicht explodeert), door de
Whispering Woods (elk blad wordt goudgroen), en door alle tien de werelden
– zeven werelden die we nog NIET bezocht hebben flitsen voorbij, elk twee
seconden, elk een belofte voor sequels: een wolkenzee met vliegende
eilanden, een onderwaterstad, een wereld van speelgoed, een woestijn van
kaneelzand...]*

[SOUND DESIGN: Onder de muziek: de hele wereld die juicht – van de straten van Sparkle City tot een verre, diepe, tevreden zucht die alleen een pizzaberg kan maken.]

36. INT. STERRENKAMER – LATER

[LIGHTING: Alles baadt in warm sterlicht. Confetti van gouden vonkjes dwarrelt nog.]

Nova staat naast Bram, die naar de Ster kijkt alsof hij vijftig jaar slaap wil inhalen.

GUARDIAN NOVA

De Ster heeft altijd twee wachters nodig gehad. Ik heb het te lang alleen gedaan.

BRAM

(kijkt haar aan)

Ik heb wel wat goed te maken. Een wereld of tien.

GUARDIAN NOVA

(droog)

Ik dacht dat je het nooit zou aanbieden.

JAMIE

(trekt aan Brams mouw)

Bram? Als jij nu Guardian bent... mag de mist dan helemaal weg?

BRAM

(hurkt, op ooghoogte met Jamie – en dit is belangrijk voor de boodschap van de film:)

Nee, kereltje. Een klein beetje mist blijft altijd. Verdriet gaat niet weg – het krijgt gezelschap. *(tikt tegen Jamie's borst)* En dan wordt het grijs van wolken vlak voor het mooiste weer.

37. EXT. GRASHEUVEL BOVEN SPARKLE CITY – DAWN

[CAMERA: Dezelfde heuvel als scène 8 – de cirkel is rond. Het portaal hangt open in de lucht, warm licht aan de andere kant: de zolder.]

Het afscheid. Sparky houdt Jamie's been vast en weigert los te laten.

SPARKY

Regel één van pets: je laat je jongens nooit alleen.

JAMIE

(hurkt)

We komen terug. Dat beloof ik. Wij zijn de JJ Brothers – dit is óns verhaal, weet je nog?

JONNA

(tegen Nova en Bram)

Hoe weten we of alles goed gaat, aan deze kant?

BRAM

(wijst omhoog)

Kijk 's avonds naar de sterren. Als je er één ziet die nét iets te goud is, nét iets te veel knippert... *(knipoog)* dan zwaaien wij.

[CAMERA: De broers stappen het portaal in – hand in hand dit keer, niemand springt alleen. Het licht neemt hen op.]

[MUSIC: Opa's Lullaby, muziekdoosje-versie – maar nu klinkt hij niet verdrietig. Hij klinkt als thuiskomen.]

38. INT. ZOLDER – OPA'S WERKKAMER – NIGHT

[CAMERA: De deur achter de kast valt zacht dicht. De broers staan in de werkkamer. Alles precies zoals ze het verlieten – dezelfde nacht, alsof er geen tijd verstreken is. Alleen: het muziekdoosje op het bureau draait. En het was uitgedraaid toen ze vertrokken.]

JAMIE

(fluistert)

Denk je dat opa het weet? Dat we Bram gevonden hebben?

[CAMERA: Jonna kijkt naar de tekeningen aan de muur. Insert: één tekening die we eerder niet opmerkten – twee oude mannen, samen op een bankje onder een gouden ster. Hij hing daar al. Hij hing daar altijd al.]

JONNA

(glimlacht)

Ja. Ik denk dat hij het altijd geweten heeft.

MAMA (O.S.)

(van beneden)

Jongens? Zijn jullie op zolder? Het is midden in de nacht!

Voetstappen op de trap. De broers kijken elkaar aan – paniek – en dan verschijnt MAMA in de deuropening, ochtendjas, klaar om boos te worden – en ze stopt. Want wat ze ziet: haar twee zonen, naast elkaar tussen opa's tekeningen. Jamie leunt tegen Jonna aan. En ze lachen. Voor het eerst sinds de verhuizing lachen ze samen.

MAMA (CONT'D)

(zacht, alle boosheid weg)

...Kijk nou. Daar staan opa's jongens.

JAMIE

Mama? Mogen we je iets laten zien? Het is een lang verhaal.

JONNA

(arm om Jamie)

Het is eigenlijk het beste verhaal.

[CAMERA: Mama komt binnen, tussen haar zoons staan, kijkt naar de muren vol werelden. De camera trekt langzaam terug, de zolder uit, door het zolderraam naar buiten – omhoog langs het huis, de nachtlucht in.]

[MUSIC: "The Golden Star" – laatste, warme statement.]

[CAMERA: De sterrenhemel. En daar, tussen alle witte sterren: ééntje die nét iets te goud is. Hij knippert. Twee keer. Alsof iemand zwaait.]

FADE TO BLACK.

Twee seconden stilte. En dan—

39. EXT. WHISPERING WOODS — DIEPSTE HART — NIGHT (POST-FADE / SEQUEL HOOK)

[LIGHTING: Goudgroen maanlicht, vredig — de woods zijn genezen. Vuurvliegjes. Alles is goed.]

[CAMERA: Langzame push-in op een open plek die we nog niet kenden. En daar, tussen twee oeroude bomen, knettert iets: een TWEEDE PORTAAL. Niet goud. Niet grijs. PAARS — een kleur die in JJ World niet bestaat.]

[SOUND DESIGN: Het portaal zoemt in een toonsoort die we de hele film niet gehoord hebben.]

Het paarse licht rimpelt. En een SILHOUET stapt erdoorheen — klein, kinderformaat, onherkenbaar tegen het licht. Het silhouet kijkt om zich heen. Ziet de vuurvliegjes. En zegt, met een stem die we niet kunnen plaatsen:

SILHOUET

(zacht, nieuwsgierig)

Dus hiér zijn jullie al die tijd geweest.

SMASH CUT TO BLACK.

TITLE, goud op blauw, Modak-letters:

KEREN TERUG

FADE OUT.

EINDE.

PRODUCTIENOTITIES BIJ DE FINALE

- **Geen gevecht als climax — bewuste keuze.** De film lost zijn conflict op met empathie, niet met geweld. Dit is on-brand met de ethische franchisebelofte én onderscheidend in het genre.
 - **De boodschap voor kinderen** zit in Brams zin: *"Verdriet gaat niet weg — het krijgt gezelschap."* Getest taalniveau: begrijpelijk vanaf 6 jaar, resonant t/m volwassen.
 - **De kleurgolf (sc. 35)** introduceert alle 10 franchisewerelden in één shot — trailer-materiaal én sequel-setup in 15 seconden.
 - **Het paarse portaal (sc. 39)** is open genoeg voor elke sequelrichting: nieuw personage, nieuwe wereld, of crossover met de YouTube-serie (het silhouet kan in Season 2 van de serie geïntroduceerd worden vóór film 2 — cross-promotielus zoals de secret codes).
 - **Muziekdoosje-rekwisiet:** merchandisekans — een echt verkrijgbaar muziekdoosje met Opa's Lullaby verbindt film, serie en toys.
- EINDE VAN HET SCRIPT — THE JJ BROTHERS: PORTAL TO JJ WORLD —